

Грабчо, къмъ Фросинка.

Какво каза госпожица . . . ?

Фросинка.

Казва чи сте много хубавъ, за чудо!

Грабчо.

Голѣма честь ми правите, госпожице.

Марія, полегичка.

Какво животно !

Грабчо.

Много ви съмь задълженъ за добрытъ ви чувства.

Марія, сама.

Не мога вече да търпя.

СЦЕНА ДЕСЯТА.

ГРАБЧО, МАРІЯ, ЛАЛКА, СЛАВЧО,
СТОИЛЪ, ФРОСИНКА, ПЕТКО.

Грабчо.

Ето и сынъ ми, госпожице ; иде да ви представи своитѣ почитанія.

Марія, шепне на Фросинка.

Ай ! каква срѣща ! този е младыйтъ за който ви приказвахъ.

Фросинка полегичка.

Чудна е наистина тази работа !

Грабчо.

Чудно ще да ви е, госпожице, гдѣто гле-